

Nebojša Pop Tasić

Krokodil Poro

pravice@poptasić

Liki

Krokodil Poro

Oče

Mati

Krokodilji kralj

Krokodilji zbor

Leva in Desna želva

Nore mravlje

Mačkasta kača

Pijani noj

Lev

Pajek

Pajek/Nilski konj

Pajek/Žirafa

Pajek/Muha

Štirje ptiči

Prvi del - DOM

Odhod

(Poro se kopa v reki; veselo pljuska po vodi; v ozadju se kopajo nilski konji; prideta Oče in Mati)

PORO: Očka, mami, naučil sem se plavati! Glejta me, kako plavam!

MATI: Lepo plavaš, sin moj.

OČE: Pridi iz vode, Poro! Pogovoriti se moramo!

PORO: Pridem! Samo še en krog ☹ do nilskih konjev!

MATI: Takoj iz vode, Poro! Pusti nilske konje pri miru!

PORO: Že grem, že grem ...

(Poro pride iz vode ves zadihan in razigran)

PORO: Hotel sem, samo malo sem hotel nilskega konja ugrizniti za rep. To je tako zabavno.

OČE: Kdaj drugič, Poro, kdaj drugič. Poslušaj: danes je pomemben dan. Samo zaradi tebe se je zbral ves krokodilji zbor! In naš kralj je prišel.

PORO: Samo zaradi mene je prišel kralj?!

OČE: Da, Poro, in zdaj te vsi čakajo.

MATI: Očisti si gobček, skrtači zobe, počeši se ... Pohiti.

(Oče in Mati odideta)

PORO: (obrnjen proti publikii; z velikim listom si briše obraz, s suho travo si krtači zobe in se s krempeljčki počeše)

Joj, gotovo se je pritožila tista stara nilska kobilica ... Res sem jo kar krepko ugriznil v zadnjico ... Ali pa kuščarka, ker sem se žogal z njenim jajcem. Morda je jezen stric Kroko, ker sem mu ukradel sladico. Joj, joj, kaj bom pa zdaj?

OČE: Pooro! Pridi že!

(Poro se počasi obrne in gre s počasnimi koraki na desno; glasba; na desni krokodilji zbor; v sredini zbora je velik krokodil s krono iz lokvanja na glavi in dolgim zeleno-rumenim ogrinjalom iz vej in rož; ostali krokodili resno stojijo okrog Kralja, hladijo se s pahljačami ali si z velikimi listi otirajo pot s čela; v zboru je tudi Oče, ki stoji poleg kralja)

PESEM KROKODILJEGA ZBORA

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kdo je žejen vodo zlij?

Kdo je lačen hrano skrili?

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kdo se joče, ko je sit?

Kdo zavrnan je, ko je zvit?

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kdo molči, ko govori?

Kdo je tukaj, ko ga ni?

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kroko-kroko-kroko-dil!

Kroko-kroko-kroko-dil!

KROKODILJI KRALJ: Pridi bliže, Poro. (Poro prestrašeno naredi še en korak naprej in spusti glavo) Ali veš, zakaj smo te klicali?

PORO: Ne vem, ampak, če ste me klicali, ker sem ugriznil nilsko kobilu, ali pa, ker sem se žogal s kuščarkinim jajcem ... ali pa, ker sem stricu Kroku ukradel sladico ... lahko rečem, da mi je žal ... Nisem hotel ... nikoli več ne bom ...

KROKODILJI KRALJ: Nismo te klicali zaradi tega, Poro. Saj si še otrok in otroci pač uganjajo norčije. Si pa že dovolj odrasel, da mi boš odgovoril na vprašanje.

PORO: (dvigne glavo) Vprašanje? Kakšno vprašanje?

KROKODILJI KRALJ: Na – zdi se – zelo enostavno vprašanje: Kaj je krokodil?

PORO: (veselo) To je pa lahko vprašanje: Krokodil je tisti, ki ima: velik gobec, ostre zobe, dolg rep in kratke noge ...

KROKODILJI KRALJ: In - to je vse?

PORO: ... In ... in plava tako dobro kot jaz!

KROKODILJI KRALJ: Bojim se, da vse, kar si naštel, še ni dovolj za pravega krokodila.

PORO: Kaj pa še?

KROKODILJI KRALJ: Pravi krokodil mora imeti tudi: želvin oklep, kačje uho, levje srce in pajkovo pesem.

PORO: Želvin oklep ... kačje uho ... levje srce ... in pajkovo pesem? Čemu pa potrebujem vse to?

KROKODILJI KRALJ: Ko boš vse to našel, boš sam ugotovil, čemu.

PORO: To je nekakšna igra, kajne? Kje bom pa dobil te reči?

OČE: V gozdu, sin moj.

PORO: V gozdu? A bomo šli zdaj v gozd - po vse te reči.

KROKODILJI KRALJ: Ne, ne. Sam moraš oditi v gozd. Ko boš vse to našel, te bomo slovesno sprejeli v krokodilji zbor.

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Nekam suh se mi zdi. Slaboten. Nerazvit.

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: Malček neumen.

TRETJI KROKODIL IZ ZBORA: Da, da, če je slaboten in neumen, bo težko.

ČETRTI KROKODIL IZ ZBORA: Tudi močnejšim in pametnejšim je bilo težko, kaj šele takšnemu ...

KROKODILJI KRALJ: Tišina! Zdaj pa pojdi, Poro, in se pripravi za pot.

(Krokodilji zbor počasi odide; ostanejo samo prestrašeni Poro, Oče in Mati)

PORO: Sam?! V gozd?! Tam je vendar nevarno!

OČE: Vsakdo od nas mora to prestati. Tudi moj oče je šel v gozd po želvin oklep, kačje uho, levje srce in pajkovo pesem. In njegov oče in njegovega očeta oče.

PORO: Ampak, če si ti bil v gozdu in si vse to prinesel ... in tvoj oče in tvojega očeta oče sta bila v gozdu ... Zakaj moram to storiti tudi jaz? Lahko bi mi kar ti dal ...

OČE: Ne morem, Poro. Vsakdo ima te reči sam zase. Moraš oditi v gozd. (pavza)

MATI: Ne joči, sin moj.

PORO: Saj ne jočem.

OČE: Te je strah?

PORO: Da, strah me je.

OČE: Tudi mene je bilo strah. Previden bodi.

MATI: In zapomni si: želvo poslušaj, kači ne zaupaj, leva ubogaj in pajku govori resnico. Si si zapomnil?

PORO: Želvo poslušaj, kači ne zaupaj, leva ubogaj in pajku govori resnico. Želvo poslušaj, kači ne zaupaj, leva ubogaj in pajku govori resnico.

(medtem ko Poro ponavlja materine nasvete, se scena zatemni; Poro ostane sam)

Drugi del - GOZD

PORO: (mrmra) Želvo poslušaj ... kači ne zaupaj ... leva ubogaj ... pajku govori resnico. Želvo poslušaj ... kači ne zaupaj ... leva ubogaj ... pajku govori resnico. (se ozre okrog sebe) Kam so vsi izginili? (šepetaje) Očka! Mami! Ej, kje sta? (se razjoče) Očka! Mami! Hočem domov! Tukaj je tema! (v temi se pojavijo žareče oči in vešče) V temi je mrak! Mrak me gleda! Oj, joj, joj! Kam naj grem? Levo ali desno?

(na levi se pojavi Leva Želva)

LEVA ŽELVA: Tri korake na levo, štiri korake na desno. Na levi sem bila, na desni sem.

PORO: Oprostite ...

LEVA ŽELVA: Pssst! Tiho! Mar ne vidiš, da delam. Dva koraka na levo, tri korake na desno. Spet sem na levi bila in na desni sem.

PORO: Kaj pa delate?

LEVA ŽELVA: Jaz sem Leva želva. Rešujem, kaj je levo in kaj desno. Tri korake na levo, štiri korake na desno. Na levi sem bila, na desni sem.

PORO: V čem je problem/težava? Levo je – levo, in desno je – desno.

LEVA ŽELVA: Seveda, seveda, ampak jaz hočem biti hkrati na levi in na desni.

PORO: Saj to je pa preprosto.

LEVA ŽELVA: Kako – preprosto?

PORO: Tako, enostavno: zavrtite se na mestu in boste hkrati na levi in na desni.

LEVA ŽELVA: Kaj? A je to mogoče? (vrti se na mestu z razširjenimi rokami) Levo, levo, levo, levo – desno! Tako je! Bravo, mladenič! Kar je levo, je zdaj desno! Sploh se nisem premaknila! (navdušeno se vrti in mrmra) Levo ... levo ... levo ... desno! Desno ... desno ... desno ... levo!

PORO: A mi lahko pomagate?

LEVA ŽELVA: A če ti lahko pomagam? Ne vem. Ampak: ker si ti pomagal meni, bom jaz poskušala pomagati tebi. Kaj iščeš tukaj, v gozdu?

PORO: Tega tudi sam ne vem. Poslali so me, da prinesem želvin oklep, kačje u...

LEVA ŽELVA: Kaaj? Moj oklep hočeš?

PORO: (negotovo) D-da.

LEVA ŽELVA: (užaljeno) Ne dam.

(pavza)

PORO: Bi mi ga lahko vsaj posodili – ta vaš oklep? ... Da ga nekomu pokažem, potem vam ga pa vrnem.

LEVA ŽELVA: Veš kaj, jaz sem želva od nog do oklepa, čeprav sem malo leva. Moj oklep je moj dom in ga nikomur ne dam niti posodim. Mislim pa, da ti vseeno lahko pomagam. Povej mi: kaj nosim na ramenih?

PORO: Oklep.

LEVA ŽELVA: Bravo! Torej nisi slep. Kaj pa ti nosiš na ramenih?

PORO: Glavo.

LEVA ŽELVA: Bravo! No, torej, če je moja glava v oklepu, je tvoj oklep v ...

PORO: ... moji glavi!

LEVA ŽELVA: Tako je! To smo torej rešili. Zdaj ti oklepa ni treba več iskati ... Le uporabljati ga moraš. Bi se malo igral z menoj? Bi tekmoval z menoj v teku?

PORO: Bi, saj vas z lahkoto premagam. Sem namreč najhitrejši krokodil v okolici.

LEVA ŽELVA: Izvrstno! Jaz pa sem najhitrejša želva! Madonca, tekla bova do tistega konca. (pokaže na drugo stran odra) Pripravljen?

PORO: Pripravljen.

LEVA ŽELVA: Pozor! Zdaj!

(Želva ostane na mestu, Poro pa začne teči; zatemnitev; en reflektor osvetljuje Pora, kako teče)

PORO: Ta želva je pa res neumna, če misli, da bo mene premagala v teku. Jaz sem Poro, krokodil ekspres!

(Poro se počasi približuje drugi strani odra; tam ga že čaka Desna želva)

DESNA ŽELVA: (vrti se na mestu) Desno, desno, desno – levo. Kar je desno, je zdaj levo. Ti pa si hiter, mali, zares.

PORO: Kaj? Kako vam je uspelo?

DESNA ŽELVA: Tako, lepo, počasi. Kdor hiti, zamudi.

PORO: (se razjezi) Tu nekaj ni v redu! Zagotovo ste goljufali! Jaz sem bil hitrejši! Vi sploh niste tekli!

DESNA ŽELVA: Ne jezi se. Seveda sem tekla. Tam na levi strani sem bila Leva želva, tukaj, na desni, pa sem Desna želva. Raje mi povej: Ti lahko še kako pomagam?

(pavza)

PORO (še vedno užaljen): Pomagajte mi, da najdem levje srce.

DESNA ŽELVA: Levje srce? Hmm. Za to pa imam recept: najprej moraš leva najti in ga pošteno razjeziti. Ko se lev razjezi, je zelo nevaren. Takrat ga moraš spraviti v smeh - in dal ti bo svoje srce.

PORO: Kaj pa pajkova pesem? Kje bi lahko dobil pajkovo pesem?

DESNA ŽELVA: Pri pajku, seveda. Tudi za to imam recept: pajka najprej povečaj, potem ga pomanjšaj - in dobil boš pajkovo pesem.

PORO: Ničesar ne razumem. Kako bom povečal in kako pomanjšal pajka?

DESNA ŽELVA: Lepo ga boš prosil.

PORO: Kaj pa kačje uho?

DESNA ŽELVA: Kača nima ušes.

PORO: Kako naj najdem nekaj, kar ne obstaja?

DESNA ŽELVA: Lepo. Uporabi oklep!

(Desna želva se nenadoma zavleče v svoj oklep)

PORO: Ej, kam ste izginili? Alo! (trka po želvinem oklepu) Je kdo doma?

(pridejo tri Nore mravlje)

NORE MRAVLJE:

Hoj, hoj, hej, hej,

poglej, poglej,

en mali potepuh!

Grde oči!

Lep res ni.

Navaden je smrduh.

Kakšen gobec

ima zlobec!

Kot eno trobilo.

Pa še rep je!

To ni rep, ne!

To je motovilo!

Ej, si ti nor?

PORO: Ne, nisem nor.

NORE MRAVLJE:

Res? Nič ne de.

Me tudi ne.

Čprav nam rečejo:

mravlje nore,

kaj se more,

ko nore tečejo.

Kaj delaš?

PORO: Nič.

NORE MRAVLJE:

Kdor je zdrav,

ta dela. Prav?

Ne more biti nor.

Ne, nikakor.

Takšen stvor

ne more biti nor.

Kdor igra le,

ali poje,

ali knjige piše,

ta je nor,

pisun ... tenor ...

naj hrano si nariše!

PORO: Jaz ne mislim, da ste nore ...

NORE MRAVLJE:

Nore al' ne,

kaj se more.

To te nič ne briga!

Sebe poglej!

V glavi tej

je pamet ali figa?

Kaj?

Kaj?

Kaj delaš tukaj?

(Nore mravlje se približujejo Poru in se ga dotikajo s svojimi tipalkami)

PORO: Iščem ... Ne dotikajte se me! Ej!

NORE MRAVLJE:

Hoj, hoj, hej, hej!

Poglej, poglej,

še en iskalec,

ki trati čas,

samo za špas!

Navaden je stikalec.

PORO: Ne, ne, mene je poslal krokodilji zbor in kralj osebno ...

NORE MRAVLJE:

Osebno kralj?

Poslal v dalj?

Je velik ta tvoj kralj?

Kakšna halja

krasi kralja?

Je pameten kot mravlja?

PORO: Naš kralj je najstarejši in najmodrejši krokodil ...

NORE MRAVLJE:

Ah, krokodil!

To je reptil!

Najboljši je za grill!

(Nore mravlje obkolijo Pora)

PORO: Ej, pustite me na miru!

NORE MRAVLJE:

Poberi ga!

Operi ga!

Prinesi ga! Odnesi!

Primi ga!

Porini ga!

S testom naj se mesi!

Drži ga!

Zveži ga!

Na olju naj se praži!

Vbodi ga!

Prebodi ga!

V juhi mi je dražji!

(Nore mravlje obkolijo Pora in ga hočejo ujeti; za Porovim hrbtom se pojavi Kača; Nore mravlje začnejo kričati, Poro začne kričati; Nore mravlje se ustrašijo in pobegnejo)

PORO: Res so nore te mravlje. Gotovo so se prestrašile mojih ostrih zob. Da, da, z Norimi mravljami moraš ravnati ostro in odločno. Oče in mama bi bila gotovo ponosna name. (še enkrat na široko odpre gobec) Uaaaaau, strašni Poro, ki je premagal Nore mravlje.

MAČKASTA KAČA (za njegovim hrbtom; šepetaje): Ssstrrrrašni Porrro!

PORO: Naprej bo treba. Samo želvin oklep sem dobil. (se potrka po glavi) Poiskati moram še ostale reči.

MAČKASTA KAČA: Sladki Porrro!

PORO: (se obrne, tako da je s kačo iz oči v oči; se ustraši in spet zakriči s široko odrtim gobcem)

MAČKASTA KAČA: Ne boj se. Samo Mačkasta kača sem.

PORO: Oh, teta Kača ... prav ... prav ... vas iščem ...

MAČKASTA KAČA: Mene? Prav mene iščeš, Mačkasto kačo, ali pa morda Kačo Podlasico, Kačo Psico, Kačo Neumnico?

PORO: No, ne vem. Pravzaprav iščem kačje uho.

MAČKASTA KAČA: Kačje uho? Saj kače vendar nimamo ušes.

PORO: Pravkar sem razmišljal o tem. Kača nima ušes.

MAČKASTA KAČA: (se ovija okrog Pora) Oh, ljubček moj sladki, veliko iskalcev kačjega ušesa sem srečala in jih objela. Iz mojega objema jih je prišlo zelo malo. Le tisti, ki so uganili, kje skrivam uho.

PORO: In kje ga skrivate?

MAČKASTA KAČA:

Ah, kačje uho

je skrito

pod zemljo.

Pod zemljo

raste drevo;

na drevesu

visi ptič,

ki ne dela

nič;

ne poje

in ne leti.

Lahko ga je ujeti.

Če ga ujameš,

ga vzameš

- in greš.

PORO: In če ga ne ujamem?

MAČKASTA KAČA: (še tesneje se ovije okrog Pora) Potem boš za vedno ostal pri meni, ljubček dragi.

PORO: Preveč me stiskate. Ne morem dihati.

MAČKASTA KAČA: To je zato, ker te ljubim.

PORO: Ne zaupaj kači, je rekla mama. Uporabi oklep, je rekla želva. Torej, misli, Poro! Če Kača reče pod zemljo, to pomeni - nad zemljo. Ptič, ki ne dela nič, ne poje in ne leti, ni ptič, temveč ... (na drevesu zagleda jabolko) ... temveč jabolko! Jabolko visi na drevesu! Jabolko ne poje in ne leti! V njem je skrito tvoje uho!

MAČKASTA KAČA (ga spusti; razočarano): Res je, zvitež mali. Uganil si. Vzemi jabolko.

(Poro nekaj časa globoko diha; potem utrga jabolko z drevesa in si ga ogleduje)

PORO: Saj, to je navadno jabolko.

MAČKASTA KAČA (užaljeno): To nikakor ni navadno jabolko, temveč čarobno jabolko. Kdor ga poje, bo razumel ptičji jezik. Zato se mu reče – kačje uho. Oh, kako si me razočaral. Mislila sem, da si bolj neumen. Zdaj pa pojdi. Glava me boli. Mir potrebujem.

PORO: Res je, gospa, srečanje z vami ni bilo najbolj prijetno. Pa sem vseeno vesel, da sem vas srečal. Zbogom.

MAČKASTA KAČA: Zbogom, zvitež.

(Mačkasta kača se odplazi v gozd; Poro si še enkrat ogleduje jabolko, potem ga zagriže)

PORO: Njam, njam, no preveril bom, njam, njam, ali je res tisto, njam, njam, kar je povedala Kača.

(iz offa se sliši nekakšno petje) Nekdo prihaja.

(prihaja Pijani noj; opoteka se, poplesuje in poje)

PORO: Pozdravljeni.

PIJANI NOJ: Pospravljeni, pospravljeni ... Kaj si pospravil?

PORO: Ne, jaz sem vas samo pozdravil.

PIJANI NOJ: Mar sem bil bolan? A si ti zdravnik?

PORO: Jaz sem krokodil Poro.

PIJANI NOJ: Vse je mogoče, prav vse. Jaz pa sem - Pijanoj.

PORO: Kako?

PIJANI NOJ: Tako, lepo! Ponavadi sem samo Noj. Ampak ker sem bil tri dni pri pijanih opicah, ki so mi dale pijano sadje, sem postal Pijanoj.

PORO: No, Pijanoj, ali mogoče veste, kje stanuje lev?

PIJANI NOJ: Tega pa si res ne želim vedeti. Če sem Pijanoj, nisem nori noj. Vem samo to: če je lev na levi strani, sem jaz daleč na desni. Uf, kako me boli glava. (poskuša se s krili prijati za glavo, ampak ta se ves čas zvija levo in desno, tako da je ne more ujeti) Ej, izgubil sem glavo! Si kje videl mojo glavo?

PORO: Na vratu jo imate.

PIJANI NOJ: Kaj? Tudi vrat sem izgubil? To je strašno! Hodim brez vratu in glava me boli nekje od daleč. Vse to mi pove nori krokodil-zdravnik, ki išče leva. To je zares noro.

PORO: Saj nisem zdravnik.

PIJANI NOJ: Potem pa si nesramnik, ker si se zlagal.

PORO: Nisem se zlagal. Sem krokodil, ki išče leva.

PIJANI NOJ: Potem pa nujno potrebuješ zdravnika. (okrog glave mu začnejo v krogu letati male leteče želve) Eeej, od kdaj pa želve letajo?

PORO: Želve ne letajo.

PIJANI NOJ: Kako pa ti to veš? A boš rekel, da si tudi znanstvenik? (poskuša ujeti leteče želvice) Pridi, pridi ... Želvice, želvice ... (leteče želvice se umikajo proti zadnji steni, kjer je tema; iz teme se pojavi velikanska levja glava; Pijani noj otrpne)

PIJANI NOJ: (se obrne proti Poru; šepetaje) Lev na levi! Lev na levi! Vsi na desno! (si zabije glavo v tla)

LEV: Kdo si ti?

PORO: Ni-ni-nihče.

LEV: Kaj hočeš?

PORO: Ni-ni-ni-nič.

LEV: A veš, kdo sem jaz?

PORO: N-n-ne.

LEV: Torej si nihče, ki nič noče in nič ne ve. Se bojiš?

PORO: D-d-da.

LEV: Še strahopetec si. Jaz, Lev, kralj vseh živali, ne morem izgubljati časa s takšnimi, kot si ti. Tvoja družba me žali.

PORO: Oprostite ... nisem vas hotel ... žaliti... Rad bi ... rad bi ... postal takšen ... kot ste vi. Tako ponosen ... in pogumen. Rad bi ... imel ... levje srce.

LEV: Ti, zanikrni plazilec, bi rad imel levje srce?! Zdaj me pa že jeziš! Me misliš ubiti in mi vzeti srce?

PORO: N-ne.

LEV: Se mi je zdelo. Levje srce je odprto samo za prijatelje. Si prijatelj ali sovražnik?

PORO: Prijatelj, da, vsekakor ... prijatelj ...

LEV: Hm ... Potem ti bom, kot prijatelju, odprl srce. Zakaj pa ne? Poglej v moj goltanec, kajti moje srce je tukaj notri. Če boš pozorno gledal, ga boš videl. (Lev odpre čeljust)

PORO: (zase) Ubogaj leva, je rekla mama. Ubogaj mamo, je rekel oče. (Poro gre proti Levu)

LEV: Pridi bliže, dragi moj. Še malo bliže. No, zdaj stopi noter. (Poro stopi v levjo čeljust; Lev zapre čeljust; tema) Zdaj pa išči levje srce, he, he, he ...

(sliši se Porov jok)

PORO (off): Ah, Lev me je prevaral. Kaj naj naredim? Mama je rekla: Ubogaj Leva! In jaz sem ga ubogal. Oh, nikoli ne bom prišel ven! Ampak ... ampak, želva je rekla, da ga moram spraviti v smeh! Seveda! Treba ga je samo malo požgečkati po grlu ...

(v temi se sliši Levji smeh, najprej počasen, potem vedno bolj krohotav; na koncu je bolj podoben kašlju kot smehu)

LEV: Ha, ha, ha ... Hej ... ha, ha, ha. .. nehaj me škakljati/ščegetati ... oho, ho, ho, ho ... ej, ti veseljak ... ha, ha, ha ...

(Lev odpre čeljust in izpljune Pora; luč)

LEV: Morda si nihče, ki nič noče in nič ne ve, pogum pa imaš. Tisti, ki pride iz levjega goltanca, ima levje srce. Pošteno si me nasmejal. Pojdi, mali moj, pojdi naprej, in naj ti prinese srečo - to levje srce - ki ga imaš.

PORO: (zadihan in še vedno prestrašen) Hvala ... Oprostite, vaša levjesrčnost, še nekaj vas moram vprašati.

LEV (odhajajoč): Vprašaj.

PORO: Kje bi lahko našel pajka?

LEV (off): Pajek je tam, kjer je pajčevina.

PORO (sam; tiho): Hvala. (pavza) Že ves dan se potikam po gozdu. (zazeha) Tako sem utrujen. Jutri ... (zazeha) zjutraj ... (zazeha) navsezgodaj ... bom poiskal Pajka ... (se uleže in zaspi)

(zatemnitev; glasba; pojavi se pajkova mreža; sliši se ptičje kričanje; kričijo, najprej eden po eden, znosno; ko luč postaja močnejša, vedno bolj glasno in ... zoprno; v zraku visijo obešene štiri kletke; v vsaki kletki je en ptič; poleg mreže se pojavi Pajek)

PAJEK: Tišina! (ptiči utihnejo) Je to jutranje petje ali kaj? Je to petje ali dretje? Ti, bobnarica (pokaže na enega ptiča), poslušaj ... takole zapoj (gre do svoje mreže in kot na nekakšni harfi, zaigra ton; ptič poskuša zapeti in zapoje narobe) Ne, ne, ne! Poslušaj! (spet zaigra ton na pajčevino; ptič ponovno poskusi zapeti ta ton; Pajek še bolj nervozno) Ne, ne, ne in ne! (nervozno trga struno na svoji pajčevinasti harfi; zapoje ta ton) Na, na, na ... Na, na, na ... (ptič ponovi) Ti drugi, medač, poslušaj! (spet zaigra ton, Medač ponovi) Tako, tako! Ti, zeba, poleg njega, poslušaj! (zaigra en ton više in ptič ga zapoje); Še ti, paradižnik. (gre tako po vrsti in vsak ptič zapoje en ton; potem jim začne igrati neko melodijo; vsak ptič v svoji legi ponovi melodijo; zatem jim začne dirigirati in mali ptičji pevski zbor začne peti; med njihovim petjem se Poro zbudi in vstane)

PRVA PESEM PTIČJEGA ZBORA

Pajek

zaprl je,

v ograjek

nas dal je.

V kletki

zakleti

živet' je

težko.

Peti

mi znamo,

leteti,

mi znamo.

V kletki

je peti,

leteti

težko.

PAJEK: Tako, to je petje in ne dretje. (zagleda Poro) Kaj pa je s tabo? Ti si nekakšen čuden ptič. Bi se rad pridružil mojemu pevskeemu zboru?

PORO: Moje ime je Poro. Jaz sem krokodil. In ne znam peti.

PAJEK: Kdor ne zna peti, se pri meni nauči na ražnju vrteti.

PORO: Žal nimam časa, da bi se pri vas učil na ražnju vrteti. Iščem pajka.

PAJEK: Pajka iščeš, sladki mali butec brez posluha. A mogoče veš, kako izgleda pajek?

PORO: Seveda. Osem rok ima in je zelo grd.

PAJEK: Res? Zanimivo. (razširi vse svoje ude) Jaz imam, po naključju, osem rok. Kar pa se grdosti tiče, mislim, da si ti najgrše bitje, kar sem ga v življenju srečal. Moj bog, kakšno neskladje! Kolikšen gobec! Kakšne nogice! Pa to nepripravno/burklasto/nerodno telo! Moram priznati, da takšne grdobe še nisem videl. Vseeno pa si kar zajeten kos mesa. Zelo primeren za krokodilji golaž.

PORO: Torej ste vi pajek?

PAJEK: Seveda, ti neumni, grdi kos mesa, jaz sem pajek, največji čarovnik v gozdu. Če želiš, te lahko polepšam.

PTIČI: Ne! Ne! Ne!

PAJEK: Tišina, golazen pernata!

PORO: Raje ne bi. O čem so peli ptiči?

PAJEK: O čem? O ničemer! Saj ne znajo govoriti, le kričijo kot bebci/srake. Tudi peti ne bi znali, če jih jaz ne bi naučil. Torej si ne želiš, da bi te polepšal?

PORO: Ne.

PAJEK: Lahko te spremenim v ... karkoli drugega.

PORO: Lahko tudi sebe spremenite v ... karkoli drugega?

PAJEK: Seveda. Jaz sem mojster oblikovanja.

PORO: Se lahko spremenite v ...

PRVI PTIČ (šepetaje): V nosoroga.

PORO: V nosoroga?

PAJEK: Nič lažjega. V krog zabijem drog, dodam dva para nog, da mi v goste pride nosorog.

(Pajek se spremeni v nosoroga)

PORO: Vi ste res pravi čarovnik.

PAJEK/NOSOROG: Ni večjega čarovnika od mene!

PORO: Se lahko iz nilskega konja spremenite v ...

DRUGI PTIČ (šepetaje): V žirafa.

PORO: V žirafa?

PAJEK/NOSOROG: Seveda. Karafa, parafa, agrafa, žirafa.

PORO: Čudovito! Res neverjetno! Vi ste pravi mojster!

PAJEK/ŽIRAFKA: Saj sem ti rekel. V tem gozdu ni večjega čarovnika od mene.

PORO: Ali bi se lahko iz žirafe spremenili v ...

TRETJI PTIČ (glasneje): V muho!

ČETRTI PTIČ (še glasneje): V muho!

VSI ŠTIRJE PTIČI: V muho! V muho!

PAJEK/ŽIRAFKA: Tišina, neumneži! Dovolj imam tega neumnega kričanja! Če ne boste nehali ...

PORO: Torej: bi se lahko spremenili v muho?

PAJEK/ŽIRAFKA: Malenkost. Od smrduha vzemi drobtinico kruha, da ti v goste pride – muha.

(Poro se skrije na drugo stran pajčevine)

PAJEK/MUHA: Ej, ti, mali bedak, kje si?

PORO: Tukaj sem.

(Pajek/muha se zaleti v pajčevino)

PORO: No, ljubi Pajek, kakšno pesem mi boš zdaj zapel?

(Pajek/Muha se začne kobacati po mreži, iz katere ne more priti ven; mreža začne igrati nežno melodijo ob brenčanju Pajka/Muhe)

DRUGA PESEM PTIČJEGA ZBORA

Pajek

je muha,

je zdaj

brez posluha.

Majhen,

živahen,

v mreži

brenči.

Peti

mi znamo,

leteti

mi znamo.

V kletki

zakleti

nihče

ne leti.

PORO: Tako torej, tudi pajkovo pesem sem dobil. Hvala vam, ptiči.

PRVI PTIČ: Pogumni Poro!

DRUGI PTIČ: Modri Poro!

TRETJI PTIČ: Dobri Poro!

ČETRTI PTIČ: Reši nas!

PORO: (odpira kletke) Pojdite, pojdite, pojte, letite ... (ptiči veselo žvrgolijo in letajo okrog Pora) Zdaj pa domov. Ampak, spet ne vem, v katero smer moram. (ptičem) Kam naj grem? Levo ali desno?

PRVI PTIČ: Gor!

DRUGI PTIČ: V zrak!

TRETJI PTIČ: Odnegli te bomo!

ČETRTI PTIČ: Domov!

(ptiči primejo Pora s svojimi krempeljčki in ga začnejo dvigovati v zrak)

PORO: Ej, ej, kaj delate?! Pustite me! Ptiči neumni! Bojim se višineeeee!

(glasba; ptiči s Porom odletijo; potem morda sence – zmanjšane figure Pora in ptičev na poti domov)

Tretji del – SPET DOMA

(Kralj in krokodilji zbor; Oče in Mati)

KRALJ: Se je vajin sin Poro že vrnil?

OČE (zaskrbljeno): Ne, še vedno ga ni nazaj.

MATI (zaskrbljeno): Upam, da se mu ni kaj zgodilo.

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Hja, jaz sem takoj rekel, da je malce preveč suh. Slaboten. Nerazvit.

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: S takšno pametjo, kot jo ima vajin sin, si jaz ne bi upal oditi v gozd.

TRETJI KROKODIL: Da, da, ko sem se jaz odpravljaj v gozd, sem moral zbrati vso svojo pamet in pogum. Tega pa ni malo.

ČETRTI KROKODIL IZ ZBORA: Da, da, če je bila za nas to težka naloga ... Za nekoga takšnega se mi zdi – nemogoča.

PORO (off): Očka! Mami!

MATI: Poro!

OČE: Poro, kje si?

PORO (ptiči ga spustijo na tla): Tukaj sem.

MATI (ga objema): Oh, Poro, vrnil si se! Tako sem se bala zate!

OČE: Oh, Poro! Tako sem ponosen nate!

KRALJ: Dobrodošel, Poro.

PORO: Pozdravljeni, gospod.

KRALJ: Veseli smo, da si se vrnil živ in zdrav.

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Da, da, prav veseli.

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: Zelo veseli.

TRETJI KROKODIL IZ ZBORA: Navdušeni.

ČETRTI KROKODIL IZ ZBORA: Da, da, veseli, zelo veseli in navdušeni smo ... Seveda pa nas zanima, kaj si prinesel iz gozda.

PORO: Mene pa zanima, kaj ste vi prinesli iz gozda?

KROKODILJI ZBOR: Kako? Kaj? To je nesramno!

PORO (prvemu krokodilu iz zbora): Recimo vi, gospod, vi, ki imate velik gobec, kje je vaš želvin oklep?

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Jaz ... mislim ...

PORO: Če je želvina glava v oklepu, je vaš oklep ...

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Ne vem ... Saj mi ga ni hotela dati!

PORO: ... v glavi! Pa vi, gospod, z dolgim repom, kje imate kačje uho?

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: Kače nimajo ušes.

PORO: Kačje uho

je skrito

pod zemljo.

Pod zemljo

raste drevo.

Na drevesu

visi ptič,

ki ne dela

nič,

ne poje

in ne leti.

Torej, to je ...

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: Jaz ... jaz sem se ustrašil Norih mravelj in ... ne vem!

PORO: Čarobno jabolko! (Poro kaže jabolko, ki je že do polovice nagrizeno in začne peti kot ptič; potem se obrne proti tretjemu krokodilu iz zboru) Pa vi, z ostrimi zobmi, kje imate levje srce?

TRETJI KROKODIL IZ ZBORA: Torej ... levje srce ...

PORO: ... je odprto samo za prijatelje. (Poro odpre svoje čeljusti na široko in gre proti krokodiljemu zboru; krokodilji zbor se prestrašeno umakne nazaj)

ČETRTI KROKODIL IZ ZBORA: Poslušaj, ti mali nesramnež ... Kje pa imaš pajkovo pesem?

PORO (razširi pajčevino, muha v njej začne brenčati, pajčevina pa igrati nežno melodijo; ptiči začnejo peti)

PTIČI: Pajek

je muha,

je zdaj

brez posluha.

Majhen,

živahen,

v mreži

brenči.

KRALJ: Dragi Poro ...

PRVI KROKODIL IZ ZBORA: Dobri Poro ...

DRUGI KROKODIL IZ ZBORA: Modri Poro ...

TRETJI KROKODIL IZ ZBORA: Pogumni Poro ...

ČETRTI KROKODIL IZ ZBORA: Ljubi Poro ...

KRALJ: Tišina! Dragi Poro... oprosti.

PRVI KROKODIL: Se opravičujemo.

DRUGI KROKODIL: Žal nam je.

TRETJI KROKODIL: Hudo nam je.

ČETRTI KROKODIL: Težko nam je.

PORO: Ne, jaz se opravičujem. Žal mi je. Hudo mi je. Težko.

Na začetku svoje življenjske poti

Sem iz črnih globin gozda prišel.

Zdajle vidim, da sem bil v zmoti.

Iz gozda sem v novi gozd prispel.

Nore mravlje, pajek, lev in kača,

Pijanoj in še sto drugih zverin,

Predvsem pa laž in zvijača -

To je gozd v katerem zdaj stojim.

Ne morem med vami iskat' krivca.

Strah me je... težko je razumet'...

Za lažnivce je pač laž – resnica,

Le mračen gozd in zver bo zanje svet.